

denne, at hvis man ikke træffer saadanne Foranstaltninger, skader man Bybefolkningen, man sætter Byerne op mod Landet. Og den tredje Begrundelse, den, der vel nok trækker allermost, er denne, at hvis man ikke gaar til disse forskellige Foranstaltninger, der er bragt i Forslag, vil vort økonomiske Liv gaa til Grunde i Arbejdsløshed.

Maa jeg med Hensyn til den første af disse Begrundelser, protektionistiske Foranstaltninger af den ene eller den anden Art som Kriseforanstaltninger, sige, at vel kan man tale om, at vi er inde i en Krise — det er ikke Ordene, det kommer an paa; men som flere ærede Medlemmer har gjort opmærksom paa — jeg tror saaledes, det ærede Medlem Hr. Hauge sagde det meget stærkt, og jeg tror ogsaa, det ærede Medlem Hr. Fraenkel gjorde sig til Talsmand for denne Opfattelse —, er her ikke Tale om en Krise, der varer et Aar eller to og saa er forbi. Nej, Krisen bestaar i, at hele Europa efter Krigens Ødelæggelser er saa dybt nede i Fattigdom og Armod og har en saa ringe Købeevne som maaske aldrig før. Vi kan ikke her i vort Land, selv om vi ikke var direkte med i Krigen, holde os udenfor, vi er bundet sammen med de andre, og jeg advarer mod at tro, at det her drejer sig om nogle faa Aar; det er langt mere sandsynligt, at ingen af os i denne Sal vil opleve det Tidspunkt, da Krigens økonomiske Spor er udslettet. Jeg tror, vi gør vel i at gøre os fortrolige med denne Opfattelse og indrette os derefter.

Den anden Begrundelse, der stadig anføres, er denne: man skal se paa alle Befolkningsdelenes Interesser, og det er en Opfattelse, som jeg fuldt ud deler. Men det er efter min Mening ganske uberettiget at tale om Byerhvervenes Interesser i Mod-sætning til Landbrugets Interesser i dette Spørgsmaal. Vi har nu hørt Ordføreren for Socialdemokraterne, L. Rasmussen) diskutere med Ordføreren for det konservative Parti (Pürschel) om, hvem af disse to Partier der var Byerhvervenes bedste Forsvarer, hvem der bedst varetog Byernes Interesser. Det var de i høj Grad uenige om, men eet var man fra begge Sider enig om: at frakende Venstre Forstaaelse af, hvad der gavtede Bybefolkningen. Heroverfor vil jeg gerne i al Stilfærdighed — jeg ved ikke, hvor meget det kan nytte — have Lov at sige, at dette er en fuldkommen forkert Betragtning. Ja, hvis vi fra Venstres Side, fra Landbrugets Side ønskede Beskyttelse, saaledes som visse andre gør det for Landbrugets Vedkommende, hvis vi,

saaledes som det er Tilfældet i adskillige Lande i Europa, krævede Told paa Korn, for at Bybefolkningen skulde betale højere Priser for deres Brød, krævede Told paa Smør og Flæsk, for at Hjemlandets Priser kunde gaa op over Verdensmarkedets, krævede en Eksportpræmie paa vore Artikler, som hele Samfundets Fælleskasse, Statskassen, skulde betale — ja, saa kunde man Tale om en byfjendtlig Politik. Men det er jo netop det, vi ikke ønsker at komme ind paa.

Og naar man fremstiller Sagen, som om den Protektionisme, der kunde støtte enkelte industrielle Virksomheder i Øjeblikket — jeg tror ikke, det blev nogen Støtte i det lange Løb —, vilde have særlig Betydning for Bybefolkningen, saa vil jeg dertil sige, at dette er slet ikke Tilfældet. Bybefolkningen bestaar jo ikke blot af Mennesker, der lever af saadanne industrielle Virksomheder. Industrien har en Tilbøjelighed til altid at ville taget Haandværket med; naar Talen er om, hvem der lever af Industrien her i Landet, saa hedder det altid: Industri og Haandværk. Men naar vi behandler Spørgsmaalet handelspolitisk, er det to meget vidt forskellige Erhvervsvirksomheder. Hvis vi vil undersøge, hvor mange Mennesker der er beskæftiget ved de Industrier, der kunde være Tale om at give en øjeblikkelig direkte Fordel gennem Toldbeskyttelse, er det neppe mere end en 10—15 pCt. af hele Befolkningen og neppe Tjerededelen af hele Bybefolkningen. De, der vilde komme til at betale den Fordel, der ydedes, er altsaa hele den øvrige Del af Befolkningen, ikke blot Landbrugerne, men ogsaa den overvejende Part af Bybefolkningen, der som Forbrugere vilde komme til at betale til den begrænsede Del af Befolkningen.

Jeg tror, at meget vilde være vundet, om vi ved Behandlingen af denne Sag fra begge Sider, hvilket Standpunkt vi nu end har, naar vi inlader os i en saglig Drøftelse her, da affholdt os fra at bruge denne Meningsforskel, som er til Stede, til at stille By og Land op mod hinanden. For det er ikke rigtigt, det er ikke By og Land, der her staar overfor hinanden. Det er to forskellige Opfattelser af, hvad der erhvervspolitisk set tjener vort samlede Erhvervs- liv bedst. Det kan jeg anerkende; og der er ingen Tvivl om, at man ogsaa fra anden Side taler ud fra sin Opfattelse af dette Spørgsmaal. Men jeg henstiller indtrængende, at man i Fremtiden vil undlade at bruge den Begrundelse, at det er Bybefolkningens Interesser, det gælder, thi dette er ikke rig-